

варъ на Минелая, на Діомеда, Тидеовъ сынъ, на двата Аякса, единый Теламоновъ сынъ, а другой Оилеевъ, и на Критскый царь Идоменея. Най-сѣтнѣ, като ся нажялилъ за несполуки-ты на Грыцы-ты, кои-то Приамовый сынъ Хекторъ, былъ прогонилъ до самы-ты имъ корабы, той склонилъ да облѣче свое-то военно облѣкло на пріятеля си Патрокла. Патроклъ отишълъ да ся бие съ Хектора, и быде убитъ. Ахылъ, кой-то ся бяше опрѣлъ на молбы-ты на настойника си Финикса, Одисея и Діомеда, отъ жялость за пріятеля си, заклялъ ся да си отмъсти за Патрокла. Оетиса, майка му, дошла да го утѣши и му донесла ново оружје, Вулкановъ работъ. Той тръгнълъ възъ Хектора, и го убилъ; три пѣти заобыколилъ съ тѣло-то му Троянскы-ты стѣны. Най-сѣтнѣ му дожялѣло отъ слѣзы-ты на Приама, кой-то дошълъ прѣзъ ноца въ шатѣра му, и Ахылъ врьнѣлъ сыново-то му тѣло. Веднага парнѣтъ отъ Поликсенинѣ-тѣ хубость, той вече отивалъ на олтара да ся вѣнчѣе съ неѣ; въ това вѣрѣмя една стрѣла, врьлена отъ Париса, ударила го въ пятѣ-тѣ, самѣ-тѣ чястъ на тѣло-то му, коѣ-то воды-ты на Стикса, дѣ-то майкѣ му го была потопила, не могли да ѣ направятъ да не хваща ранѣ. Слѣдъ смръть-тѣ на Ахыла, Грыци-ти продѣжили обсадѣ-тѣ. Напусто Филоктетъ, побѣденъ отъ Одисеевы-ты хытросты, былъ донесълъ Херкулесовы-ты стрѣлы; напусто вси военачалници ся били съ голѣмѣ ревность и юначество; градъ-тѣ все ся опиралъ. Една лукавшина сврышила това, кое-то съ силѣ не могло да ся изврьши. Грыци-ти по Минервинѣ съвѣтъ направили единъ тврѣдъ голѣмъ дръвенъ конъ, и въ корема му заключили най-избраны-ты си военачалници. Войска-та ся прѣправила ужъ, че ся оттеглила.